

T. 2364

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்.
(பொழிப்புரையுடன்)

Srisailam
Thevara Thiruppadhikam

திருவாவடுதுறை ஆதினம்.
1953.

உ

திருப்பருப்பத விஜயமலர்

நந்தன — கார்த்திகை.

திருவாவடுதூறையாதீன வேளியீடு - 62,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதூறை ஆதினத்து

இருபத்தொன்றாவது குருமஹாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள்.

கட்டளையிட்டருளியபடி

அவ்வாதீன வித்துவான்

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால்

நூதனமாக எழுதிய பொழிப்புரையுடன்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உரிமைபதிவு.

மெய்கண்டார்யாண்டு எஃம்.

இருபத்தொன்றாவது குமகா சந்தானம்
மகி-ல-மகி சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள்.

முகவரை

திருப்பருப்பதம் என்னும் தலம் வடநாட்டில் உள்ள சிவதலங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்று. இது மல்லிகார்ச்சுனம், சீபர்ப்பதம், ஸ்ரீசைலம் எனவும் பெயர்பெறும். அர்ச்சுனம் என்பது மருது. மருதமரத்தைத் தலவிருக்ஷமாகக்கொண்டு விளங்கும் தலங்கள் மூன்று. அம்முத்தலங்களில் முதலாவதாக எண்ணப்படுவது இது. மற்றொன்று மத்தியார்ச்சுனம்: இடைமருது எனத் தமிழ் நூல்களால் இது பாராட்டப்படும்: சோழநாட்டின்கண் உள்ளது: இது தான் திருவிடைமருதூர். இன்னொன்று திருப்புடார்ச்சுனம் என்பது. அது திருப்புடைமருதூர் ஆம்: பாண்டிநாட்டின்கண் உள்ளது. திருநெல்வேலிச்சீமையில் தாமிரபர்ணி நதிக்கரையில் அம்பாசமுத்திரத்தையடுத்து மூன்று கல் தொலைவில் அஃது உள்ளதென்பர்.

தேவார

முதலியன

தேவாரத்திருப்பதிகத்தில் இத்தலத்தைவைத்துப் போற்றி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஆகிய சம்பாசாரியர் மூவராலும் தேவாரம்பெற்றதலம் இத்திருப்பருப்பதமாம். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் 'சீபர்ப்பதம்' எனத் தமது

பிருளிணர்கள். மற்றைய இரண்டு ஆசாரியர்களும் 'பருப்பதம்' எனப் போற்றியருளுகின்றார்கள். இனி, ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருப்பருப்பதம், திருச்சிலம்பு எனப் பெரிய பெரியபுராணத்தில் அருளுவாராயினர். கந்தபுராணம் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ கச்சிப்பப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் 'சிலாத முனிவருடைய புதல்வராகிய திருநந்ததேவர் தவஞ்செய்து இம்மலையுருவாய் இறைவரைத் தாங்கிபருளுகின்றனர்' என வழிநடைப்படலத்தில் அருளுவர். ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் ஸ்ரீ சைலத்தைத் தமது திருப்புக்ழில் திருமலை என்றருளினர். திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய ஸ்ரீமாதவச் சௌந்தானியோகிகள் மாணவர் பன்னிருவரில் ஒருவராகிய காஞ்சிபுரம் - சிதம்பரநாத முனிவர் தாம் அருளிய சேஷத் திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழில் 'திருச்சயிலம்' என இத் தலத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'திருச்சயில மலைவாழ்ருட்டரும நாயகா', 'தென்மருதில் இடைமருதில் வடமருதில் வாழ்முருக' என்பது அப்பகுதி. வடமருது எனத் திருப்பருப்பதம் இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏமகூடம் எனவும் இது வழங்கும் என்பர். சிலாத முனிவர் தவஞ்செய்திருந்த காரணத்தால் ஸ்ரீசைலம் என இம்மலை பெயர் பெறும்.

சிலாஹாபுராணத்தில் இத்தலப்பெருமை கூறப்படும். ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் நாமருளிச்செய்த 'சிவானந்தலஹரி' யில் சிலைஷயாக இரண்டு சிலைகங்களால் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய இத்தலத்தைத் துதித்தருளுகின்றார்கள். அந்த சிலைகங்கள் படித்து இன்புறத்தக்கன. அவையும் இப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

வழிபட்டுப்

பேறுபெற்றோர்

1. ஸ்ரீ இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்ற பிரமஹத்தி தோஷம் நீங்கு மாறு சீதாபிராட்டிபாரோடு இத்தலத் தை வலம் வந்து சிவபிராணைப் பூசித்து அப்பழி நீங்கப்பெற்றனர்.

2. பாண்டவர்கள் இத்தலத்திலே தங்கி ஸ்ரீசயில நாதரை வழிபட்டனர். பீமன் தவஞ்செய்த இடத்துக்கு (பீமகுண்டம்) பீமன் குளம் எனப் பெயர் வழங்குகிறது.

3. சந்திராவதி என்னும் பெயரினையுடைய அரச குமாரி ஒருத்தி சிவபிராணை இத்தலத்திலே மல்லிகை மலரால் அருச்சித்துப் பேறுபெற்றாள்.

மூர்த்திகள்

சுவாமி திருநாமங்கள் :- பருப்பதநாதர், ஸ்ரீசைலநாதர், மல்லிகார்ச்சுனர் என்பன.

அம்பிகை திருநாமங்கள் :- பருப்பதநாயகி, மனோன் மணி, பிரமராம்பிகை என்பன.

ஸ்ரீசைலம் செல்லும் வழியில் சாட்சி விநாயகர் கோயில் உள்ளது. இவ்விடத்தில் ஸ்ரீசைலத்துக்கு வந்து சேரும் பல வழிகள் ஒன்றுசேருகின்றன. இது, பல்லவ மதமும் ஈற்றின் ஒருவழிப்படலும்போலும் என்ற திரு வாக்கை நினைவூட்டும். கருக்கிருகத்துக்கு வடக்கே 'ஆதி மல்லிகார்ச்சுனர்' என்னும் பெயருடைய சிவலிங்கம் உண்டு. சந்திராவதி பூசித்த பெருமான் இவரே என்பர். அதற்குச் சிறிது வடதிசையில் 'ஸஹஸ்திரலிங்கேச'ரும், இவர் கோயிலுக்குப்பின் பஸிபீடமும் வீரபத்திரரும் காணப்படுகின்றன பக்கத்தில் மல்லிகைப்பொய்கையும் அதன் நடுவே வசந்த

மண்டபமும் உள்ளன. தெப்போற்சவம் இங்கே நடைபெறும். கருப்பக்கிருகத்துக்கு மேற்கே பஞ்சபாண்டவர், ஸ்ரீதேவி, குமாரசுவாமி, பஞ்சநந்தீசுவரர், இராசராசேசுவரர் முதலிய மூர்த்திகள் கோயில்கொண்டுள்ளமையும் காணலாம். அம்பிகை கோயில் மேற்கே உபர்ந்த பிரதேசத்தில் உள்ளது. அதனருகே ஆயிரம் லிங்கங்கள் உள்ள கோயிலும் உண்டு. பாதாளகங்கையின் அருகே உள்ள ஒரு குகையில் நரசிங்கமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார்.

இத்தலம், கர்நூல் ஜில்லாவிலுள்ள நந்தியால் என்னும் புகைவண்டி நிலயத்திலிருந்து வடகிழக்குத்திசையில் செல்லத்தக்கது. நந்தியால் புகைவண்டி நிலயத்திலிருந்து ஆத்மகூர் 32-மைல் தொலைவு. மோட்டார் பஸ் முதலிய போக்குவரவு சாதனம் உள்ளது. ஆத்மகூரில் (Forest Rest House) காட்டிலாக்கா முசாவாரி பங்களா, தந்தித் தபால் ஆபீஸ், ஹோட்டல், பஸ் ஸ்டாண்டு இவைகளும் உள். மலைப்பாதையாக ஆத்மகூரிலிருந்து பெத்தச்சரிவு என்னும் இடம் 25-மைல் தொலைவில் உள்ளது. ஜீப் முதலிய கார்களில்தான் அங்கே செல்லமுடியும். சாலைகளில் பல வளைவுகள் உள்ளன. பெத்தச்சரிவு 30, 40, வீடுகள் உள்ள ஒரு சிறுகிராமம் (Forest Rest House) இங்கேயும் உண்டு இங்கிருந்து ஸ்ரீசைலம் 9-மைல் 6-பர்லாங்: பெத்தச்சரிவிலிருந்து ஸ்ரீசைலத்துக்குப்போக வழித்துணை ஆட்கள் உள்ளனர். துணை ஆளேக்கூட்டிக்கொண்டுதான் அங்கேசெல்ல வேண்டும். ஸ்ரீசைலத்திலிருந்து பாதாளகங்கை 1½-மைல் தொலைவிலிருக்கிறது நந்தியாலிலிருந்து 9-மைலில் மகாநந்தி

இருக்கிறது. இக்குறிப்புக்கள் பாவும் சிந்திக்கத்தக்கன. ஆத்மகூரிலிருந்து 2-நாட்களுக்கு ஆகாரவசதியுடன் ஸ்ரீ சைலம் சென்று திரும்பவேண்டும். உணவு அங்கே கிடைபாது.

சில முக்கிய

குறிப்புக்கள்

இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவலிங்கமூர்த்தி பன்னிரண்டு ஜோதி மகாலிங்கங்களுள் ஒன்று. 1. சோமநாதலிங்கம் (சௌராஷ்டிரம்) 2. மல்லிகார்ச்சுனலிங்கம் (ஸ்ரீசைலம்) 3. மஹர்கான்

லிங்கம் (உஜ்ஜயினி) 4. ஓங்காரலிங்கம் (அமலேசுவரம்) 5. கேதாரலிங்கம் (இமயகிரி) 6. பீமசங்கரலிங்கம் (டெக்கான்-டாகினி) 7. விசுவேசுவரலிங்கம் (வாரணாசி-காசி) 8. திரியம்பகலிங்கம் (திரியம்பகம்) 9. வைத்தியநாதலிங்கம் (சிதாபுரம்) 10. நாகேசுவரலிங்கம் (தாருகாவனம்) 11. இராமலிங்கம் (இராமேசுவரம்) 12. குச்சமேசலிங்கம் (சுவாலாபயம்) என்பன அவ்விலிங்கங்களாம்.

ஸ்ரீசைலம் கடல் மட்டத்திலிருந்து 1500 அடி உயரத்தில் உள்ளது. இந்த மலைத்தொடர் கீழ்க்கு—மேற்காக 4-மைல் தூரமும், தெற்கு வடக்காக 7-மைல் தூரமும் உள்ளதென்பர். இங்கே சில வேட்டுவச்சாதிபர் வசிக்கின்றனர்.

வீரசைவர்களுக்கு இது முக்கியமானக் கோத்திரம் என்று கூறப்படுகிறது. மஹாசிவராத்திரிகாலத்திலே திருவிழா நடைபெறும். அக்காலத்திலே ஏராளமான பக்த ஜனங்கள் திரள்திரளாகத் தரிசனத்துக்கு வருவார்கள். அப்பொழுதுதான் மூன்று நான்கு நாட்களுக்கு உணவு

முதலிய எல்லா வசதிகளும் உண்டு என்பர். மற்றைக்காலங்
களில் அங்கே எவ்வித வசதிகளும் இல்லை. துங்கபத்திரா,
மூலி என்னும் உபநதிகளுடன் கிருஷ்ண நதியானது
மலையைச்சுற்றி மாலைபோலக் கிழக்கு வடக்கு மேற்குத்
திசைகளில் வளைந்து செல்லுகிறது. தெற்கேயுள்ள அருவி
ஒன்று பீமகுண்டத்தை ஒட்டிச் செல்லுகிறது. அதில்
ஸ்நானம்செய்து ஸ்ரீமல்லிகார்ச்சனருக்கு அபிஷேகம்
செய்யத் திருமஞ்சளநீர் கொண்டு செல்லவேண்டும். அங்கே
பூசைசெய்பவர் உண்டு; மௌனநிலையில் இருக்கிறார். திருக்
காப்பு நீக்கி சுவாமியை தரிசிக்க ஒரு நபருக்கு ஒன்றரை
ரூபா கொடுக்கவேண்டும். பூஜா உபகரணங்கள் நாமே
கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும். அங்கே தெலுங்குமொழி
பேசப்படுகிறது. ஸ்ரீ பண்டரிபுர வரலாறும் இதில் சேர்க்
கப்பட்டுள்ளது.

பண்டரிபுர வரலாற்றுச் செய்திகளையும், சிவானந்த
லஹரி சுலோகத்தையும் எழுதி உதவிப திருவாவடுதுறைப்
புத்தகசாலை (சரஸ்வதிமஹால் லைப்ரரி) மேற்பார்வைபாளர்
ச. சுப்பிரமணியதேசிகர் அவர்கட்கும், நேரில் சென்று
கண்ட செய்திகளை உதவிப இராயஸம், S. சாமிநாத பிள்ளை
அவர்கட்கும் நன்றி உரியதாகுக.

ஸ்ரீ-ஓ-ஸ்ரீ குரு மஹாசந்நிதானம் அவர்கள் கார்த்
திகை 3-வது சோமவாரம் ஸ்ஷ தலத்தைத் தரிசித்த நினைவு
மலராக இதுவெளியிடப்பெறுகிறது.

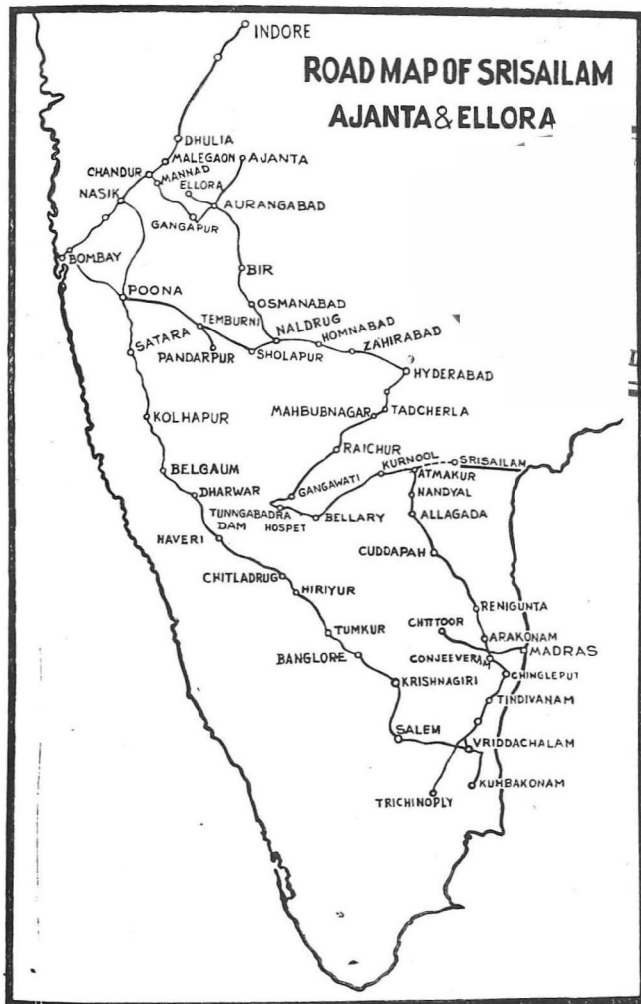
இங்ஙனம்,

திருவாவடுதுறை }
1-1-53 }

சித்தாந்த சைவமணி—
த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை,

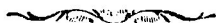
ஆதீன வித்துவான்.

ROAD MAP OF SRISAILAM AJANTA & ELLORA

உ
சிவமயம்.

திருப்பருப்பதம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடுமணி யுமிழ்நாகம் குழ்தர அரைக்கசைத்தான்
இடுமணி எழிலாணை ஏறலன் எருதேறி
விடமணி மிடறுடையான் மேவிய நெடுங்கோட்டுப்
படுமணி விடுசுடரார் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) கோடிக்கின்ற தன்மையுடைய
மாணிக்கத்தைக் கக்குகின்ற பாம்புகள் சுற்றும்படியாகத்
திருவரையிலே கட்டிக்கொண்டவர், மணிகள் தொங்கவிடப்
பட்ட அழகிய அயிராவணம் என்னும் இரண்டாயிரம்
தந்தங்களையுடைய யானையைத் தமக்கு வாகனமாகக்
கொண்டு ஏறுதவராய் (எளிமையாக) இடபத்தையே வாகன
மாகக்கொண்டவர், ஆலகாலவிடம் பொருந்திய கண்டத்தை
யுடையவர் ஆகிய சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளி
யுள்ள பெரிய சிகரத்தையுடைய பொருந்திய இரத்தினங்கள்
ஒளிவிடுதல் மிக்க திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத்தை யாம்
துதித்து வணங்குவோம் (எ-று.)

அரைக்கு அசைத்தல் - இடுப்பிலே தரித்தல்.
மிடறு - கண்டம், கோடு - சிகரம். (1)

நோய்புல்கு தோல்திரைய நரைவரு நுகருடம்பில்
நீபுல்கு தோற்றமெல்லாம் நினைவுள்கு மடநெஞ்சே
வாய்புல்கு தோத்திரத்தால் வலஞ்செய்து தலைவணங்கிப்
பாய்புலித் தோலுடையான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) நோய்கள் பொருந்தத்தோலானது
திரைந்து சுருங்க (மெல்லமெல்ல) நரையும்வந்து பொருந்த
வினைப்பயனை அனுபவிக்க எடுத்த இந்த உடம்பிலே நீ
மனத்திற்கொண்ட காட்சிகள் முழுமையையும் அறியாமை
பொருந்தின மனமே! நன்றாக நினைந்துபார். வாயிலே ஆரப்
பொருந்திய தோத்திரங்கள் சொல்லி, வலமாகவந்து, தலையால்
வணங்கி, பாயுந்தொழிலையுடைய புலித்தோலை உடைபாகத்
தரித்தருளியவராகிய சிவபெருமானுடைய திருப்பருப்பதம்
என்னும் தலத்தை வணங்குவோம் (எ-று.) (2)

துனியுறு துயர்திரத் தோன்றியோர் நல்வினையால்
இனியுறு பயனாதல் இரண்டுற மனம்வையேல்
கனியுறு மரமேறிக் கருமுகக் கழையுளும்
பனியுறு கதிர்மதியான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) வருத்தம் மிக்க துன்பங்கள் ஒழியும்
படி தோன்றிய ஒப்பற்ற நல்வினையினாலே இனி மிக்க
பயனைப்பெறுதல் (உறுதியாம்). ஆதலால், இரண்டுபட்ட
மனத்தை வைக்காதீர்; பழங்கள் பொருந்திய மரங்களின்
மேலேறிக் கருங்குரங்குகள் மூங்கில்களிலே தாவிச் செல்லு
கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சந்திரனை

யணிந்த சிவபெருமானது திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத்
தைத் துதிப்போம் (எ-று.)

துணி - வருத்தம், முசு - குரங்கு, கழை -
மூங்கில், பனிஉறு கதிர் - குளிர்ந்த கிரணம். (3)

கொங்கணி நறுங்கொன்றைத் தொங்கலன் குளிர்சடையான்
எங்கள் நோய் அகலநின்றான் என அருள் ஈசனிடம்
ஐங்கணை வரிசிலையான் அங்கணை அழகழித்த
பைங்கண்வெள் ளேறுடையான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) தேன் பொருந்திய அழகிய மணம்
வீசும் கொன்றைமலர்மாலையையுடையவரும், குளிர்ந்த
சடையினையுடையவரும், எங்களுடைய ஆணவமலத்தால்
உள ஆகிய பிறவித்துன்பங்கள் நீங்கும்படி எழுந்தருளி
யுள்ளவரும், ஐந்தாகிய மலர் அம்புகளையுடைய கட்டமைந்த
கரும்புவில்லைத் தாங்கி மன்மதனை உருவிழக்குமாறு அழகு
கெடச்செய்தவரும், பசிய கண்களையுடைய வெண்மையான
இடபவாகனத்தையுடையவரும் ஆகக் கருணையுடன் விளங்
கும் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் தலமாகிய திருப்பருப்
பதத்தைத் துதிப்போம் (எ-று.) (4)

கொங்கு - தேன், தொங்கல் - மாலை, கணை -
அம்பு, சிலை - வில், மன்மதன் மலர் அம்புகள் ஐந்தாவன -
தாமரை, மா, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்பன.

“நினைக்கும் அரவிந்தம் நீள்பசலை மாம்பூ

அனைத்துணவு நீக்கும் அசோகு - வனத்திலுறும்

முல்லை கிடைகாட்டும் மாதே முழுநீலம்

கொல்லும் மதனம்பின் குணம்” என்னும் இவ்வெண்பா
இ 5 னை உணர்த்தும்.

துறைபல சுணைமூழ்கித் தூமலர் சுமந்தோடி
மறையொலி வாய்மொழியால் வானவர் மகிழ்ந்தேத்தச்
சிறையொலி கிளிபயிலும் தேனினம் ஒலியோவாப்
பறைபடு விளங்கருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) நீர்த்துறைகள் பலவற்றையும் உடைய
சுணை நீரிலே முழுகிப் பரிசுத்தமான மலர்களைச் சுமந்து
கொண்டு விரைந்துபோய் வேதங்களைச் சொல்லுகின்ற வாய்
மொழிகளால் தேவர்கள் யாவரும் மகிழ்ந்து துதிக்க, சிறகு
கள் ஒலிக்கின்ற கிளிகளும், வண்டுகளும், ஒலித்தல் நீங்காத
பறைபோல ஒலிக்கின்ற அருவிகளும் பொருந்திய திருப்
பருப்பதம் என்னும் தலத்தைத் துதிப்போம் (எ-று.) (5)

சீர்கெழு சிறப்போவாச் செய்தவ நெறிவேண்டில்
ஏர்கெழு மடநெஞ்சே இரண்டுற மனம்வையேல்
கார்கெழு நறுங்கொன்றைக் கடவுளதிடம் வகையால்
பார்கெழு புகழோவாப்பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) அழகுமிக்க அறியாத மனமே! சிறப்பு
நிறைந்த மேம்பாடுகள் நீங்காத சிவ) தவங்களைச் செய்யும்
வழியை விரும்புவாயானால் இரண்டுபட்ட நிலையை உடை
யையாய் இராதே; (ஒரு நெறிய மனம் உடையையாய்)
கார்காலத்திலே மிக்க நறுமணம்கமழும் (அடையாள மாலை
யாகிய) கொன்றை மலர் மாலைபை அணிந்த சிவபெருமானது
திருப்பதியாகிய, நிலவுலகத்திலே மிக்க புகழ் நீங்குதல்
இல்லாத திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத்தை முறையாகத்
தரிசித்துத் துதிப்போம் (எ-று.)

புடைபுல்கு படர்கமலம் புகையொடு விரைகமழத்
தொடைபுல்கு நறுமாலை திருமுடி மிசையேற
விடைபுல்கு கொடியேந்தி வெந்தவெண் ணீறணிவான்
படைபுல்கு மழுவாளன் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) இடபத்தை எழுதிக் கட்டிய
கொடியை உயர்த்தவரும், திருவெண்ணீற்றைத் தமது
திருமேனி முழுவதும் பூசியருள்பவரும், மழு என்னும்
படைக்கலத்தையுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானுடைய
திருப்பருப்பதத்தை, பக்கங்களிலே பொருந்திப் பரவிய
நீரும், தூப (தீப)ங்களுடன் நறுமணம்கமழத் தொடுத்தல்
பொருந்திய நல்ல மாலைகளும் திருமுடியின்மேல் ஏறும்படி
செய்து துதிப்போம் (எ-று.)

புல்கு - பொருந்திய, கமலம் - நீர், விரை - வாசனை,
விடை - இடபம். (7)

நினைப்பெனும் நெடுங்கிணற்றை நின்றநீன் றயராதே
மனத்தினை வலித்தொழிந்தேன் அவலம்வந் தடையாமைக்
கனைத்தெழு திரள்கங்கை கமழ்சடைக் கரந்தான் றன்
பனைத்திரள் பாயருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) எண்ணங்கள் என்னும் மிகப்பெரிய
ஆழமான கிணற்றினிடத்துத் தங்கி ஆழந்து சோர்வுறாமல்
மனத்தை வலியப்பிடித்து இழுத்து அதனை விட்டு நீங்கி
னேன். ஆதலால், மீண்டும் அத்துன்பங்கள் வந்தடையாத
படி ஒலி செய்து மேல் எழும்புகின்ற நீர்த்திரள்கள் ஆகிய
அலைகள் பொருந்திய கங்கையாற்றினைக் கொன்றை மலரின்
வாசனை வீசுகின்ற சடையினிடத்துத் திவலையாகச் செய்து

ஒடுக்கிய சிவபிரானது பனைமரம்போன்று திரட்சியையுடைய
தாகப் பாங்கின்ற அருவிகள் பொருந்திய திருப்பருப்பதம்
என்னும் திருத்தலத்தைத் துதிப்போம் (எ-று.)

அயராதே - சோர்வடையாமல், வலித்து - வலியப்
பிடித்து இழுத்து, அவலம் - துன்பம், களைத்து - முழங்கி.
(8)

மருவியவல் வினைநோ யவலம்வந் தடையாமல்
திருவுரு அமர்ந்தானும் திசைமுக முடையானும்
இருவரும் அறியாமை எழுந்ததோர் எரிநடுவே
பருவரையுற நீமிர்ந்தான் பருப்பதம் பரவுதுமே

(பொழிப்புரை) பொருந்திய வலிய வினைகளாலாகிய
நோய்களின் துன்பம் வந்தடையாமல் இலக்குமிதேவியைத்
தமது மார்பிலே விரும்பி வைத்த விஷ்ணுமூர்த்தியும், பிரம
தேவரும் ஆகிய இருவரும் அறியாமல் ஒங்கியுயர்ந்த ஒப்
பற்ற தீப்பிழம்பின் நடுவிலே பெரிய மலை வடிவாக எழுந்
தருளிய சிவபெருமானுடைய திருப்பருப்பதம் என்னும்
தலத்தைத் துதிப்போம் (எ-று.)

அவலம் - துன்பம், திரு - இலக்குமி, உரு-மார்பு,
அமர்ந்தான் - விரும்பித் தங்கப்பெற்றவன், உருவும் அமர்
தலும் ஆகுபெயர்கள்.
(9)

சடங்கொண்ட சாத்திரத்தார் சாக்கியர் சமண்குண்டர்
மடங்கொண்ட விரும்பியராய் மயங்கியோர் பேய்த்தேர்ப்பின்
குடங்கொண்டு நீர்க்குச்செல்வார் போதுமின் குஞ்சரத்தின்
படங்கொண்ட போர்வையினுள் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) உண்மை அறிவில்லாத சாத்திரங்களை யுடையவராய்ச் சாக்கியரும் சமணரும் அறியாமை பொருந்திய ஆசையுள்ளவராய் மயங்கிக் கானற்சலத்தைக் கண்டு பின்னே குடத்தை எடுத்துக்கொண்டு நீர்முகக்கச் செல்லுபவர்போலச் செல்வர். ஆதலால், (அவர்பின்) செல்லு வீர்! வாருங்கள். (நாம்) யானையை உரித்து அதன் தோலைப் போர்வைபாகத்தரித்தவர் ஆகிய சிவபெருமானுடைய திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத்தைத் துதிப்போம் (எ-று.)

சடம் - அறிவில்பொருள், மடம் - அறிபாமை, பேய்த்தேர் - கானல்நீர், குஞ்சரம் - யானை. (10)

வெண்செநெல் வீளை கழனி வீழ்வொலி கழுமலத்தான்
பண்செலப் பலபாடல் இசைமுரல் பருப்பதத்தை
நன்சொலி னுற்பரவு ஞானசம் பந்தன் நல்ல
ஒண்சொலி னிவைமலை யுருவெணத் தவமாமே.

(பொழிப்புரை) வெண்ணெல்களும் செந்நெல்களும் வீளைகின்ற வயல்களையும், விழாக்களின் ஒலிகளையும் உடைய சீர்காழிப்பதியிலே அவதரித்துள்ளவராகிய திருஞானசம் பந்தமூர்த்திசுவாமிகள், பண்களோடு கூடிய பல பாடல் களையும் இசையுடன் வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற திருப்பருப் பதத்தை நல்ல தமிழ்ச்சொற்களினால் துதித்தருளிய சிறந்த புகழ்மாலையாகிய இவற்றைப் பலதரம் சொல்லி உரு ஏற்றச் சிவதவமாகிய சிவானந்தமாம் (எ-று.)

கழுமலம் - சீர்காழி, இசைமுரல் - இசைவண்டுகள் ஒலிக்கும், ஒண்சொல் - புகழ்ச்சொல், உரு எண்ண - உரு ஏற்ற. தவம் ஈண்டு நிஷ்காமியமாகச் சிவபிரானை நோக்கிச் செய்வது காமியங்கருதியதன்று. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கன்றினார் புரங்கள்மூன்றும் கனலெரி யாகச்சீறி
நின்றதோர் உருவந்தன்னால் நீர்மையு நிறையுங்கொண்
டொன்றியாங் குமையும் தாமும் ஊர்பலி தேர்ந்துபின் னும்
பன்றிப்பின் வேடராகிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) (தேவர் முதலிய யாவரையும்)
வருந்தச்செய்தவர்களாகிய அசுரர்களுடைய திரிபுரங்களை
யும் எரிந்துபடக் கோபித்து, நிலைபெற்ற ஒப்பற்ற பிசுஷாடன
கோலமுடன் தாருகவனமுனி பத்தினிகளுடைய மனத்தன்
மைகளையும் நிறையையும் கவர்ந்து, பொருந்திய திருவருட்
சத்தியாகிப உமாதேவிபாரும் தாமுமாக ஊர்தோறும் பிச்சை
யெடுத்ததும் அன்றி, பன்றியின் பின்னே வேடர் கோலங்
கொண்டு சென்று திருப்பருப்பத மலைக்கு எழுந்தருளினார்
என்க (எ-று.)

புரமுன்றெரித்த வரலாறு :—

பெறுதற்கரிய வரங்களைப் பெற்ற திரிபுரத்தசுரர்கள்
உலகத்தை அழித்தார்கள். தேவர் யாவரும் சிவபெருமா
னிடம் குறை சொல்லி முறையிட்டனர். சிவபெருமான்
பூமியைத் தேராகவும், சூரியசந்திரர்களைத் தேர் உருளை
களாகவும், தேவர் முதலியோர் விட்டம் முதலிய தேர்
உறுப்புக்களாகவும், வேதங்கள் குதிரைகளாகவும், பிரம
தேவர் தேர்ச்சாரதியாகவும், மகாமேருமலை வில்லாகவும்,

மல்லிகார்ச்சுனம் கோவில்

வாசகி நாணாகவும், விஷ்ணுமூர்த்தி அம்பாகவும், அக்கினி தேவன் அம்பின் முனையாகவும், வாயுதேவன் அம்பின் இறகாகவும் கொண்டு திரிபுரத்தைச் சிரித்தெரித்தார் என்பது வரலாறு.

நீளமையும் நிறையுங்கோண்ட வரலாறு :—

தாருகவன முனிவர் மிக்க தவத்தையுடையவர். அவர் கன்மமே பலனை அளிக்கும், தவமே பயனைத்தரும் எனத் துணிந்தவர். கன்மம் தவம், இவைகளின் தன்மைபை அறிந்து ஒரு முதல்வன் அவற்றின் பயனைக் கொடுத்தருளுகின்றார் என்ற எண்ணம் அனுவளவும் இல்லாதவர். கன்மம் சடம், அது தானாக ஒரு பயனையும் தராது, ஆன்மாக்கள் சிற்றறிவும் சிறு தொழிலும் உடையன. ஆகலின், அவை தாமாகக் கன்ம பலனையோ தவத்தின் பயனைபோ அறிந்து எடுத்து அநுபவிக்கும் ஆற்றலும் அறிவும் உடையன அல்ல. கன்மத்தின் பலனும் தாமாக ஆன்மாக்களை ஆடையா. இவற்றையெல்லாம் அறிந்த முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் உடைய இறைவனே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மபலனைக் கூட்டி முடிப்பார் என்ற ஆராப்ச்சி இல்லாதவர் அவர். ஆகலின், அவற்றை அவருக்கு அறிவுறுத்தத் தமது நால்வகைச் சத்திகளுள் புருஷசக்தியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை மோகினிவடிவுடன் அவர்பாற் செல்ல விடுத்தனர். சிவபெருமான், தாமே அவர் பத்தினிகள் இருந்த இடத்தில் சென்று அவருடைய பக்குவத்துக்கு ஏற்ப ஆன்மபோதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சிவபோதத்தை அனுக்கிரகித்தார். சிவபெருமானுடைய அளப்பரும் பெருங்கருணையைத் தம் ஆணவவலியால் அறிபாத அக்கன்மவாதிகளாய முனிவர்கள்

ஆபிசாரவேள்வி ஒன்று இயற்றி அதன்பால் தோன்றிய பொருள்களைக்கொண்டு சிவபெருமானை அழிக்க முயன்று ஏவினர். அவர் முயற்சி ஒன்றும் பயனிலதாயிற்று. கர்வம் அடங்கி நல்லறிவு பெற்று உய்ந்தனர் அவர் என்பது அவ்வரலாறு.

பன்றிப்பின் வேடராகச்சென்ற வரலாறு :—

பாசுபதாஸ்திரம் பெறவேண்டி அருச்சுனன் தவஞ் செய்தான். அத்தவத்தை அழிக்கத் துரிபோதன் மூகாசுரன் என்ற ஒருவனை ஏவினான். அவன் பன்றி வடிவாகச்சென்று அருச்சுனன் தவநிலையையும் அவனையும் அழிக்க முற்பட்டு அணுகினான். அருச்சுனன் தவத்துக்கு இரங்கிய சிவபெருமான் அவனுக்கு அருள்புரியவும் அவனுக்குத் தீமை செய்ய முற்பட்ட பன்றியைக் கொல்லவும் வேடர் கோலத்துடன் சென்று தமது வில்லை வளைத்துப் பன்றியின்மீது அம்பைச் செலுத்தினார். அதே காலத்தில் சிறிது தவநிலையை விட்டுக் கலைந்த அருச்சுனன் தனக்கு வரும் விபத்தையுணர்ந்து பன்றியின்மீது அம்பைச் செலுத்தினான். பன்றி உயிர் நீத்தது. வில் வீரர் முறைப்படி ஒரு இலக்கை வீழ்த்திப் சிவபிரானுக்கும் அருச்சுனனுக்கும் போர் நடைபெற்றது. அருச்சுனன் வீரத்தை மெச்சிச் சிவபெருமான் அவனுக்கு அருள்செய்தார் என்பது அவ்வரலாறு. (1)

கற்றயா மறைகள் பாடிக் கடைதொறும் பலியுந்தேர்வார் வற்றலோர் தலைகையேந்தி வானவர் வணங்கிவாழ்த்த முற்றவோர் சடையிலீரரை ஏற்றமுக் கண்ணர்தம்மைப் பற்றினூர்க் கருள்கள்செய்து பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) முன்னே தாம் ஆன்மாக்களுக்கு அருக்கிரகம் செய்த சிறந்த வேதமந்திரங்களை இசையுடன் சொல்லிக்கொண்டு தாருகவன முனிவருடைய பத்தினிகள் தங்கியுள்ள வீடுகள்தோறும் சென்று சென்று பிச்சையை யும் தேடுவார். வற்றிய ஒப்பற்ற பிரமதேவருடைய மண்டைபோட்டைக் கையிலே கொண்டுள்ளவர். தேவர் பாவரும் வணங்கித்துதிக்க முழுவதும் ஒப்பற்ற தமது சடையிலே கங்கைநீரை ஏற்றுத் திவலையாகச் செய்தருளிய சோமசூரியாக்கினியாகிய மூன்று கண்களையுடையவர் ஆகிய சிவபெருமான் பிற பற்றுக்களையெல்லாம் கைவிட்டுத் தம்மையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்ட ஆன்மாக்களுக்குக் கருணைசெய்து சீபருப்பதமலைபை விரும்பி எழுந்தருளினார் (எ-று.) (2)

கரவிலா மனத்தராகிக் கைதொழுவார் கட்டுகென்றும்
இரவில்லின் றெரியதாடி இன்னருள் செய்யும்எந்தை
மருவிலார் புரங்கள்மூன்று மாட்டிய வகையராகிப்
பரவுவார்க் கருள்கள்செய்து பருப்பதம் னோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) வஞ்சமில்லாத மனத்தையுடைய வர்களாய்க் கைகூப்பி வணங்கித்(தோத்திரஞ்செய்து) வழி படும் அன்பர்களுக்கு எப்பொழுதும் இனிய கருணை செய்தருளும் எமது பரம பிதா, (சர்வசங்காரகாலமாகிய) இரவிலே தன்னந்தனியே நின்று எரியிலே ஆடியருள்பவர், பொருந்தாத பகையசுரர்களுடைய திரிபுரங்கள் மூன்றையும் ஒருசேர அழித்து, அத்திரிபுரத்திலேயுள்ள சிவபத்தர்களாகிய தாருகாக்கன் - கமலாட்சன் - வித்யுன்மாலி ஆகிய

மூவருக்கும் திருவருள்புரிந்து திருப்பருப்பதமலையை
நோக்கி எழுந்தருளினார் என்க (எ-று.)

கரவு - வஞ்சம், இரவு - ஒடுக்ககாலம், மருவிலார்-
பொருந்தாத பகைவர். மூன்றும் முற்றும்மை. (3)

கட்டிட்ட தலையேந்திக் கனலெரி யாடிச்சீறிச்
சுட்டிட்ட நீறுபூசிச் சுடுபிணக் காடராகி
விட்டிட்ட வேட்கையார்க்கு வேறிருந் தருள்கள்செய்து
பட்டிட்ட உடையராகிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) (தோல் எலும்பு நரம்பு உதிரம்
மச்சை மூளை சுக்கிலம் என்னும் எழுவகைத் தாதுக்களா
லும்) கட்டப்பட்ட பிரமதேவருடைய தலையை (வைரவக்
கோலத்திலே) கையிலே ஏந்திக்கொண்டு சர்வசங்காரகாலத்
திலே சங்கார உருத்திரராய்ச் சுடுகின்ற தீயிலே கூத்தாடிக்
கோபித்து (ஆன்மாக்கள் உப்யும்பொருட்டு) வெந்த வெண்
பொடியைத் திருமேனி முழுவதும் பூசிக்கொண்டு சுடுகின்ற
பிணக்காட்டையுடையவராய் ஆசையைவிட்ட முனிவர்
களாகிய (சனகர் சனற்குமாரர் சனாதனர் சனந்தனர் முத
லிய) நால்வருக்கும் தட்சிணமூர்த்தியாகத் தனியே கல்லா
லின் கீழேயிருந்து ஞானோபதேசம் செய்து புலியினின்றும்
உரித்துடுத்த தோலுடையராய்ச் சிவபெருமான் திருப்பருப்
பத மலையை நோக்கிச் சென்றருளினார் (எ-று).

பட்டுஇட்ட உடையர்ஆகி என்பதற்குப் பட்டாகப்
பொருந்திய உடையை உடைய உமாதேவியார் பொருந்திய
இடப்பாதியை உடையவராய் என உரைப்பினும் அமையும்.
தலை - பிரமகபாலம். விட்டிட்ட வேட்கையர் - நீக்கிய

விருப்பத்தையுடையவர்: விருப்பமில்லாதவர்: துறவுள்ள முடையார் என்றபடி, பட்டிட்ட - இறந்த.

இனி, “போகியாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்
போகியா போகமுத்தி யுதவுதலதுவு மோரார்
வேகியா னுற்போற்செய்த வினையினை வீட்டலோரார்
ஊகியா மூடரெல்லாம் உம்பரின் ஒருவனென்பார்”

என்பது முதலிய சித்தியார் திருவிருத்தங்களான் இதனை உணர்க. (4)

கையராய்க் கபாலமேந்திக் காமனைக் கண்ணாற்காய்ந்து
மெய்யராய் மேனிதன்மேல் விளங்குவெண் ணிற்பூசி
உய்யரா யுள்குவார்கட் குவகைகள் பலவுஞ்செய்து
பையரா வரையிலார்த்துப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) திருக்கரத்திலே பொருந்திய பிரம கபாலத்தையுடையவராய், மன்மதனைத் தமது நெற்றிக் கண்ணால் கோபித்து எரித்தவராய், உண்மையே சொருப முடையவராய், திருமேனியின்மேல் விளங்குகின்ற திரு வெண்ணீற்றைப் பூசி ஆன்மாக்களையெல்லாம் உய்யச்செய்ய வராய் (தமது திருவடிகளை) நினைந்துருகுபவர்கட்கு மகிழும் படி வேண்டிய வேண்டியாங்கு அருளிப் படத்தையுடைய பாம்பைத் தமது அரையிலே கட்டிக்கொண்டவராய்ச் சீபருப்பதமலையை சிவபிரான் அடைந்தார் (எ-று) (5)

வேடராய் வெய்யராகி வேழத்தி னுரிவைபோர்த்து
ஓடரா யுலகமெல்லாம் உழிதர்வ ருமையுந்தாமும்
காடராய்க் கனல்கையேந்திக் கடியதோர்விடைமேற்கொண்டு
பாடராய்ப் பூதஞ்சூழப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) திருவேடத்தையுடையவராய்ப் பின்னும் கொடுமையுடையவராய் யானையின் தோலைப்போர்த்துக்கொண்டு பிரமகபாலத்தை ஏந்தியவராய் உலக முழுவதும் திரிவர். தமது திருவருட்சத்தியாகிய உமாதேவியாரும் தாமுமாகக் காட்டிலே உள்ளவராய்த் தீபைக் கையிலேந்திக் கொண்டு விரைந்து செல்லும் இடபவாகனத்தின்மீது ஏறிப் பாடல்பாடுபவராய்ப் பூதப்படைகளெல்லாம் சூழத் திருப்பருப்பத மலையை விரும்பி எழுந்தருளியுள்ளார் (எ-று.)

ஓடர் - ஓட்டினையுடையவர், உழிதர்வர் - திரிவர்.
காடர் - காட்டையுடையார், பாடர் - பாடல் பாடுபவர்.

(6)

மேகம்போல் மிடற்றராசி வேழத்தின் உரிவைபோர்த்து
ஏகம்ப மேவினார் தாம் இமையவர் பரவியேத்தக்
காகம்பர் கழறராசிக் கடியதோர் விடையொன்றேறிப்
பாகம்பெண் ணுருவமானார் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) மேகம்போலும் கரிய கண்டத்தையுடையவராய், யானையின் தோலை யுரித்துப்போர்த்துத் திருவேகம்பம் என்னும் தலத்தில் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ளவர் தாம் தேவர்கள் பலரும் வந்து வணங்கித் துதிக்க விரைந்து செல்வதாகிய ஒப்பற்ற இடபவாகனத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு திருவருட்சத்தியாகிய உமாதேவியாரைத் திருமேனியில் ஒரு கூறுகக்கொண்ட சிவபெருமான் திருப்பருப்பதமலையை விரும்பி எழுந்தருளினார் (எ-று.)

மிடறு - கண்டம், வேழம் - யானை, உரிவை - தோல், ஏகம்பம் - காஞ்சிபுரம்: திருவேகம்பம்.

‘காகம்பர் கழறராகி’ என்றதன் பொருள் நன்கு விளங்கவில்லை. (7)

பேரிடர் பிணிகள் தீர்க்கும் பிஞ்ஞகன் எந்தை பெம்மான்
காருடைக் கண்டராகிக் கபாலமோர் கையிலேந்திச்
சீருடைச் செங்கண் வெள்ளேறேறிய செல்வார் நல்ல
பாரிடம் பாணிசெய்யப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) பெரிய துன்பங்கள் - உடல்நோய் - உயிரைப்பற்றிய மலநோய் இவற்றைத் தீர்த்தருளும் தலைக் கோலத்தையுடையவர், எமது பிதா, பெருமையையுடையார், கரியகண்டத்தை யுடையவராகிப் பிரமன் தலையோட்டைக் கையிலேந்திச் சிறப்புப்பொருந்திய சிவந்த கண்களையுடைய வெண்மையான (திருமாலாகிய) இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளிய முத்திச் செல்வத்தையுடையவர் ஆகிய சிவபெருமான் நல்ல பூதகணங்கள் கூடிக்கொண்டு கைகளால் தாளம் போடத் திருப்பருப்பதமலையை விரும்பி எழுந்தருளினார் (எ-று.).

பிஞ்ஞகன் - தலைக்கோலமுடையவர், பாரிடம் - பூதம், பாணி - கை: இசைப்பாட்டு எனினுமாம். (8)

அங்கண்மா லுடையராய ஐவரால் ஆட்டுனாதே
உங்கள்மால் தீரவேண்டில் உள்கி யேத்தும்
செங்கண்மால் பரவியேத்திச் சிவனென நின்றசெல்வர்
பைங்கண்வெள் ளேறதேறிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) அவ்விடத்து மயக்கத்தையுடையவராகிய ஐம்புல வேடரால் அலைப்பிண்டு வருந்தாமல் உங்க

ளுடைய பிறவி மயக்கம் நீங்க விருர்புவிநாயனார் நீர் உள்ளத் தால் நினைந்து துதிப்பீர்களாக. சிவந்த (தாமரைபோலும்) கண்களையுடைய திருமால் வணங்கித் துதிக்கும்படி மங்கல குணங்களையுடையவர் என நிலைபெற்ற முத்திச்செல்வத் தினையுடைய சிவபெருமான் பசிய கண்களையுடைய வெண் மையான இடபத்தின்மேல் ஏறித் திருப்பருப்பதமலையின் கண் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ளார் (எ-று.)

மால் - மயக்கம், ஐவர் - ஐம்புலன்களாகிய வேடர், உள்கி - நினைந்து, செங்கண்மால் - சிவந்த கண்களையுடைய திருமால். (9)

அடல்விடை யூர்தியாகி அரக்கன்தோள் அடரலுன்றிக் கடலிடை நஞ்சமுண்ட கறையணி கண்டனார் தாம் சுடர்விடு மேனிதன்மேல் சுண்ண வெண் ணீறுபூசிப் படர்சடை மதியம்சேர்த்திப் பருப்பதம் நோக்கினாரே

(பொழிப்புரை) வலிமை பொருந்திய இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டருளியவராய், இராவணனுடைய இரு பது தோள்களும் வருந்தும்படி தமது திருவடி விரலை ஊன்றியருளி, திருப்பாற்கடலிலே தோன்றிய ஆலகால விடத்தை அடக்கியதால் உண்டாகிய கருமையானது அழகைச் செய்யும் திருக்கழுத்தையுடையவராகிய சிவபெருமான் ஒளியைச் செய்யும் திருமேனியில் திருவெண்ணீர் றைப் பூசி, படர்ந்த சடையிலே (இளம்பிறைச்) சந்திரனையணிந்து திருப்பருப்பத மலையின்கண் எழுந்தருளினார் (எ-று.) (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சைலந்தரை ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்ரிதானம் அவர்கள்
தரிசித்தல்

3. ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்

பண் - ஈட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

மா னு மரையினமும் மயிலினமும் கலந்தெங்கும்
தாமே மிகமேய்ந்து தடஞ்சுனை நீர் களைப்பருகிப்
பூமா மரமுரிஞ்சிப் பொழி லு டே சென்றுபுகுத்
தேமாம் பொழினீழற் றுயில்சீபர்ப் பதமலையே.

(பொழிப்புரை) மான்களும், மரையின் கூட்டங்
களும், மயிலினங்களும் கூடி எவ்விடத்தும் தாமாகவே
மிகுதியாக மேய்ந்து பெரிய சுனைகளின் நீரைக் குடித்துப்
பூக்களையுடைய பெரிய மரங்களை உரப்பந்து சோலைகளி
லுடே சென்று புகுந்து தேமாமரங்கள் நிறைந்த சோலை
களின் நீழலில் தூங்குகின்ற திருப்பருப்பதமலையைச் சிந்திப்
போமாக (எ-று.) (1)

மலைச்சாரலும் பொழிற்சாரலும் புறமேவரும் இனங்கள்
மலைப்பாற் கொணர்ந்திடித் தூட்டிடமலங்கித் தன்களிறறை
அழைத்தோடியும் பிளிறியவை அலமந்துவந் தெய்த்துத்
திகைத்தோடித்தன் பிடிதேடிடும் சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) மலைச்சாரலிலும் சோலைகளின் புறத்
திலும் பக்கங்களில் வரும் பாளைக்கூட்டங்கள் மலையினிடத்
துக்கொண்டுவந்து இடித்து ஊட்டக் கலக்கத்தைபடைந்து
தன்னுடைய ஆண்பாணையை அழைத்தோடியும் பிளிறிச்
சுழன்றுவந்து இளைத்து மயங்கி ஓடித் தன்பெண்பாளைகள்

தேதெற்கு இடமான திருப்பருப்பதமலையைச் சிந்திப்போ
மாக (எ-று.) (2)

மன்னிப் புனங்காவல் மடமொழியாள் புனங்காக்கக்
கன்னிக்கிளி வந்துகவைக் கோலிக் கதிர்கொய்ய
என்னைக்கிளி மதியாதென்று வெடுத்துக்கவ னெனலிப்பத்
தென்னற்கிளி திரிந்தேறிய சீர்ப்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) நிலைபெற்றுத் தினைப்புனத்தைக்
காவல்செய்யும் இளமைபான சொற்களையுடைய (வேடர்
குலச்) சிறுமிகள் அப்புனத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்
டிருக்க, இளமைப்பருவத்தையுடைய கிளிகள் வந்து தம்
இரையின்பொருட்டுத் தினைக்கதிர்களைக் கொய்ய, (அப்
பெண்) இக்கிளிகள் 'என்னை மதிக்கமாட்டா' என எண்ணிக்
கவணை எடுத்துச் சுழற்றி ஒலிசெய்ய அழகிய நல்ல கிளிகள்
(அஞ்சிச்) சுழன்று ஏறுவதற்கு இடமான திருப்பருப்பத
மலையைச் சிந்தித்திருப்போமாக (எ-று.) (3)

மையார் தடங்கண்ணாள் மடமொழியாள் புனங்காக்கச்
செவ்வே திரிந்தாயோவெனப் போகாவிட விளிந்து
கைபாவிய கவனாள் மணியெறிய விரிந்தோடிச்
செவ்வாயின கிளிபாடிடும் சீர்ப்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) மைபூசப்பெற்ற விசாலமாகிய
கண்ணினையுடையாள், இளமையான குதலைச்சொற்களை
யுடையாள் ஆகிய குறச்சிறுமி தினைக்கொல்லையில் காவல்
செய்து நன்றாகச் சுற்றித்திரிந்து ஆயோ என்று ஒலிசெய்து
விரட்டிப் போகுமாறு கையிலே உள்ள கவணில் வைத்து

இரத்தினக்கற்களைச் சுழற்றிச் ச அக்கிகள் கெட்டோடிச்
சி வ ந்த வாய்பயுடையனவாய்ப் பாடிக்கொண்டிருக்கும்
திருப்பருப்பதமலையைச் சிந்திப்போமாக (எ-று.) (4)

ஆனைக்குலம் இரிந்தோடித் தன்பிடி குழலிற்றிரியத்
தானப்பிடி செவிதாழ்த்திட வதற்குமிக விரங்கி
மானக்குற அடல்வேடர்கள் இலையாற்கலை கோலித்
தேனைப்பிழிந் தினி தூட்டிடும் சீர்ப்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) யானைக்கூட்டம் அஞ்சிக் கெட்டோ
டித் தன் பெண்யானைகள் காட்டிலே திரியத்தான் அப்பெண்
யானையின் செவியினைத்தாழ்த்த அச்செயலுக்கு மிகவும்
இரக்கத்தைச்செப்து பெருமை குறத்தன்மை வலிமை
முதலிவற்றையுடைய வேடர்கள் (தேக்கின்) இலைகளால்
தொன்னைகளைச்செப்து தேனைப்பிழிந்து இனிதாக உண்டிக்
கும் திருப்பருப்பதமலையைச் சிந்திப்போமாக (எ-று.) (5)

மாற்றுக்களி றடைந்தாயென்று மதவேழம் கையெடுத்தும்
ஊற்றிக்கன லுமிழ்ந்துமதம் பொழிந்து முகம்சுழியத்
தூற்றித்தரிக் கில்லேனென்று சொல்லியயல் அறியத்
தேற்றிச்சென்று பிடிசூழறும் சீர்ப்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) வேறொரு களிற்று யானையை
அனைந்தாய் என்று மதயானை கையை உபர்த்தியும், வார்த்து
நெருப்பைக்கக்கியும், மதகீரைச்சொரிந்தும் முகம்சுளிக்கத்
தூற்றி நிற்க, (அப்பழிமொழியை நான்) பொறுக்கமாட்
டேன் என்று கூறி அபலாரெல்லாம் அறியும்படி தெளிவித்
துச்சென்று பெண்யானையானது சத்தியம் செய்யும் சீர்ப்ப்
பதமலையை யாம் வணங்குவோம் (எ-று.) (6)

அப்போதுவந் துண்டர்களுக் கழையாது முன்னிருந்தேன்
எப்போதும்வந் துண்டால்எமை யெமர்கள் சுழியாரோ
இப்போதும் கிதுவேதொழில் என்றோடியக் கிளியைச்
செப்பேந்திள முலையாளெறி சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) 'இதற்கு முன்னெல்லாம் அழையா
மல் வந்து (தினைக்குரல்களைக்கொய்து) உண்டர்கள். நான்
(உங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே வாளா) எதிரில் இருந்தேன்.
நீங்களும் எப்போதும் வந்துவந்து கதீர்களைக் கொய்து
உண்பீராயின் என் தந்தையும் தமைபன்மாரும் என்னைக்
கோபிக்கமாட்டார்களா? உமக்கு இப்போதும் இதுவே
தொழிலாயிற்று' என்று (சொல்லிக்கொண்டே) ஓடிச்சென்று
அக்கிளிகளைச் செப்பினை ஒத்த ஏந்திய இளமையான நகில்
கையுடைபாளாகிய வேட்டுவப்பெண் (கையிலுள்ள
கவணைக்கொண்டு) வீசுகின்ற சீபர்ப்பதமலையை யாம் சிந்
தித்து வணங்குவோம் (எ-று.)

சுழியாரோ - கோபிக்கமாட்டார்களோ. எமர்-எமது
சுற்றத்தார், எறி - வீசுகின்ற. (7)

திரியும்புரம் நீருக்கிய செல்வன்தன கழலை
அரியதிரு மாலோடயன் தானுமவர் அறியார்
கரியின்னினம் ஓடும்படி தேன் உண்டவை களித்துத்
திரிதந்தவை திரிவாற்பொலி சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) திரிகின்ற மும்மதில்களையும் (சிரித்
தெரித்துப்) பொடிபடுத்த முத்திச்செல்வத்தை யுடையவ
ராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை (ப்பிறரால் செய்து
முடித்தற்கரிய மாதவத்தையுடையவராகிய) விஷ்ணுமூர்த்தி

போடு பிரமதேவரும் அறிபமாட்டார். யானைக்கூட்டங்
களோடு பெண்யானைகள் தேனைக்குடித்துக் களிப்பையுடை
பனவாய்த் திரிப அவ் யானைகள் திரிதலால் விளங்குகின்ற
சீபர்ப்பதமலையை யாம் சிந்திப்போம் (எ-று.) (8)

ஏனத்திரள் கிளைக்கவ்வெரி போலம் மணிசிதர்த்தி
ஏனல்லவை மலைச்சாரலில் திரியுங் கரடியும்
மானும் மரையினமும் மயில்மற்றும் பலவெல்லாம்
தேனுண்பொழில் சோலைமிகு சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) பன்றிகளின் கூட்டம் (தம் முகத்
தினாலே பூமிபைக்)கிளறி நெருப்புப்போலச் சிவந்த மாணிக்
கக்கற்களைச் சிதறச்செய்து தினைப்புனங்களையுடைய மலைச்
சாரல்களில் திரிகின்ற கரடிகளும் மான் கூட்டங்களும்
மரையினங்களும் மயில்களும் மற்றும் மலையிலுள்ள விலங்கி
னங்களும் பறவைகளும் பொருந்தி வண்டுகள் தேனை
யுண்ணுதற்கிடமாகிய சோலைகள் மிக்க சீபர்ப்பதமலையை
யாம் சிந்திப்போமாக (எ-று.)

ஏனம் - பன்றி, ஏனல் - தினை, பொழில் - சோலை.
(9)

நல்லாரவர் பலர்வாழ்தரு வயல்நாவல லூரன்
செல்லல்லுற அரியசிவன் சீபர்ப்பத மலையை
அல்லலவை திரச்சொன்ன தமிழ்மலைகள் வல்லார்
ஒல்லைசெல வுயர்வானகம் ஆண்டங்கிருப்பாரே.

(பொழிப்புரை) நற்குண நற்செயலுடையவர்கள்
பலர் வசிக்கின்ற வயலாற் சூழப்பட்டுள்ள திருநாவலூரில்

அவதரித்தருளிய ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உயிர்களுக்குத் துன்பமானவை நீங்கும்பொருட்டுச் செல்லுவதற்கு அருமைபான சிவபெருமானுடைய சீர்ப்பதமலைபைப் பாடியருளிய இத்தேவாரத்திருப்பதிகத்தைச் சொல்லவல்ல அடியார்கள் விரைந்து விண்ணுலகத்தைப் பரிபாலனம் செய்து அங்கே சிவபுண்ணியமுடையவராய்த் தங்கியிருப்பார் (எ-று.)

சீர்ப்பதமலை செல்லுவதற்கு மிக்க அருமைபையுடையதென்பது இங்கே சுவாமிகள் குறித்தமைபாற் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருப்புகழ்

ஸ்ரீ சைலம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதான.
ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறும்
உணர்வுற இருபது முளநாடி
உருகிட முழுமதி தழுவென ஒளிதிகழ்
வெளிபொடு மொளிபெற விரவாதே
தெருவினில் மரமென எவரொடு முரைசெய்து
திரிதொழி லவமது புரியாதே
திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக
தெரிசனை பெறவருள் புரிவாயே
பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள்
பயறொடு சிலவகை பணியாரம்

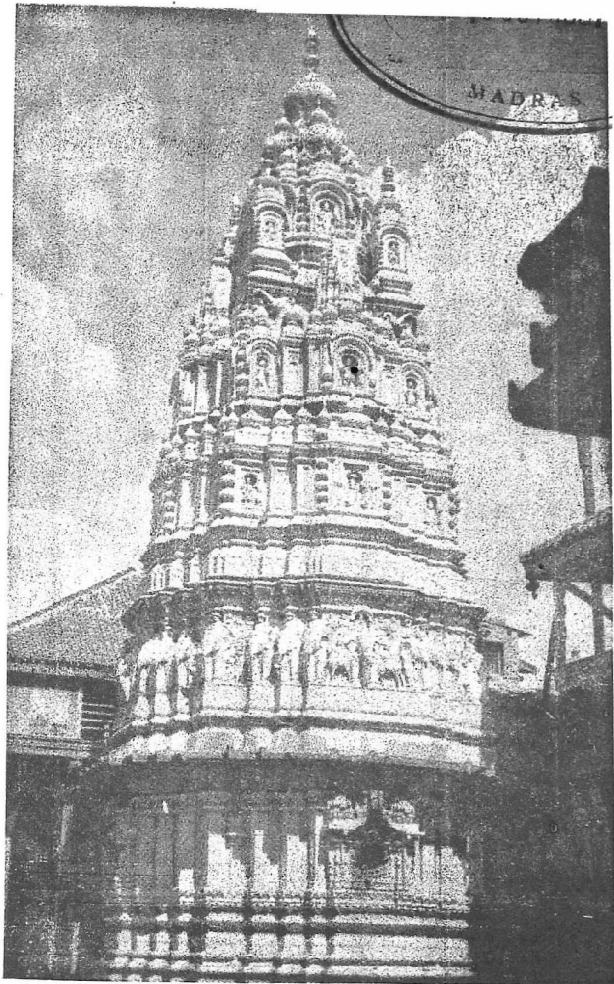
பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி
 எழுதிய கணபதி இளையோனே
 பெருமலை உருவிட அடிமலர் பணிபவர்
 பிணிகெட அருந்தரு குமரேசா
 பிடியொடு கலிறுகள் நடைபயில் கலைதிரள்
 பிணையமர் திருமலை பெருமானே.

(திருமலை என்பது ஸ்ரீ சைலம்.) .

திருச்சயிலம்

உருச்சிகர தரிசனஞ் செய்தோர் பிறப்பொழித்
 துயர்முத்தி யுதவுசயிலம்
 உனக்குமயில் தந்திடக் காசிபன் தலைமுன்னம்
 உயிரினை விடுத்தசயிலம்
 கருச்சமையி தென்றுடலை யருவருத் திடுபெரிபர்
 காயங்க ணீக்குசயிலம்
 கந்தநீ தந்தையைப் பூசித்த சயிலமுன்
 கங்கைசூழ் காசிமகிமை
 அருச்சனை செயுந்தலைவி மகிழவே கும்பமுனி
 அன்போ டுரைத்தசயிலம்
 அனந்தமடி யார்சிறிய சிலையெலாஞ் சிவலிங்க
 மாமென் றணிந்தசயிலம்
 திருச்சயில மலைவா முருட்டரும நாயகா!
 சிறுதே ருருட்டியருளே
 தென்மருதி லிடைமருதில் வடமருதில் வாழ்முருக!
 சிறுதே ருருட்டியருளே.

காஞ்சிபுரம் — ஸ்ரீ கிதம்பா முனிவர்

மண்டரிபுரநாதர் கருப்பக்கிருகவிமானம்

சீவாநந்தலஹரி.

சுலோகம் 50.

ஸம்யுதாரஹவிஜ்ஞாநிதம் ப்ரஹ்மிஸிரஸூநாநாராயிஷிதம் ஸப்ரெஹ்மேராவிராஜிஸக்யக் ஸகாஸநாஸொஹிதம் || ஹோமீஹ்ரஹரணம் ஸஜிஹ்மஸுஜிநம் வஹிஜ்ஞம் மஹ்நாவிஷ்ணுதம் |, ஸெவெ ஸ்ரீ மிரிஜிஹ் காவ்யஹ்மஜிஹ் ஸிவாவிஷ்ணிதம் ||

இதன் பொருள் :- ஸம்யுதாரஹவிஜ்ஞாநிதம் - சந்தியாகாலத்தில் பிரகாசிக்கிறவராயும், மலர்கிறதாயும், ப்ரஹ்மிஸிரஸூநாநாராயிஷிதம் - உபநிடதங்களுடைய நடுவிலும் சிரத்திலும் ஆரோபிக்கப்பட்டவராயும், காது தலை இவைகளில் வைக்கத்தக்கதாயும், ஸப்ரெஹ்மேராவிராஜி - ஆசையுடன் கூடின பிரமரம்பிகையினால் அழகுள்ளவராயும், ஆசையுடன் கூடின வண்டுகளால் அழகுள்ளதாயும், காவ்யக் ஸகாஸநாஸொஹிதம் - அடிக்கடி (எப்போதும்) சாதுக்களுடைய பாவனையினால் பிரகாசிக்கிறவராயும், நல்ல மனத்தினால் விளங்குகிறதாயும், ஹோமீஹ்ரஹரணம் - சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவுடையவராயும், காமசுகபோகங்களை யுடையவர்களுக்கு அலங்காரமாயும், ஸஜிஹ்மஸுஜிநம் வஹிஜ்ஞம் - எல்லாத்தேவர்களாலும் பூசிக்கத்தக்கவராயும் எல்லா புஷ்பங்களிலும் கொண்

ட்டத்தக்கதாயும் ஸத்வகுணத்தை பிரகாசிப்பிக்கிறவராயும், வாஸனை முதலிய குணங்களால் பிரஸித்திபெற்றதாயும், ஸிவாலிஹிதம் - பார்வதியினால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவராயும், மங்களகரமாயும், ஸ்ரீ லீலாகாஜம் - ஸ்ரீ பர்வதத்தில் இருக்கின்ற மல்லிகார்ச்சுனர் என்னும் மஹாலிங்கத்தை, அழகிய பர்வதத்தில் இருக்கின்ற மல்லிகை (கொடியினால்) சுற்றப்பட்டு பிரகாசிக்கின்ற மருதமரத்தை, வெவெ - வணங்குகின்றேன். (எ-று.)

சுலோகம் 51.

ஹ்ருதீவாநடநொதூடஃ கரிஜிஹ்ரஹீ ஸ்ரீநாய
வாஹாஜொ நாத்யுதொ லீலாலிதவபுஃவனொ
ஷுணாநாடிதஃ | ஸுதூக்ஷஸுநொவநெஷு ஸபு
ந ஸூக்ஷாநுஜீயே லீலொ ராஜீவெ ஸ்ரீராயிவொ
விஹரதாஃ ஸ்ரீ ஸொவவாலீவிஹஃ ||

இதன் பொருள் :- ஹ்ருதீவாநடநொதூடஃ - பிருங்கி ரிஷியினுடைய இச்சைப்படி நடனம் செய்வதில் ஆசையுள்ளவராயும், பெண்வண்டின் ஆசையினுடைய அனுசரிப்பில் இச்சையுள்ளதாயும், கரிஜிஹ்ரஹீ - கஜாசுரனுடைய கொழுப்பைப் போக்கடித்தவராயும் யானைகளுடைய மதஜலத்தை கிரகிக்கிறதாயும், ஸ்ரீநாய வாஹாஜஃ - பிரகாசிக்கிற விஷ்ணுவினிடத்தில் சந்தோஷத்தையுடையவராயும், பிரகாசிக்கிற வசந்தருதுவினிடம்

ஸந்தோஷத்தையுடையதாயும், நாடியுதம் - நாதத்தோடு
கூடினவராயும், ரீங்கார சப்தத்தோடு கூடினதாயும்,
பிஹாலிதவபு - நன்றாய் வெளுத்த தேகத்தையுடைய
வராயும், நன்றாய்க் கறுத்த சரீரத்தையுடையதாயும்,
வனொஷுணா - மன்மதனால், குடிதம் - பயத்தினால்
ஆதரிக்கப்பட்டவராயும், நன்றாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாயும்,
வாபிநொவநொஷு - தேவர்களைக்காப்பாற்றுவதில், நல்ல
புஷ்பங்கள் உள்ள காடுகளில், வபுஷு - இருக்கின்ற
ஆசையுடையவராயும், நல்ல இறகுகளையுடையதாயும்,
வாஷு - கண்ணுக்கெதிரேயுள்ளதாயும், ஸ்ரீ நொவ
வாவீ - ஸ்ரீ சைலமென்னும் மலையில் வசிக்கிறவராயும்,
பர்வதங்களில் இருக்கிறதாயும், விஹு - எங்கும் நிறைந்த
வராயும், எங்கும் சஞ்சரிக்கும் சக்தியுள்ளதாயும், வஃ -
அந்த, ஹிராயிவஃ - பிரமராம்பிகையினுடைய பதியான
சிவன் ஆகிற வண்டானது, பிஹு - என்னுடைய, பிஹு
நாஷு - இருதயகமலத்தில் தாமரைப்பூவில், விஹு
தா - விளையாட்டும்.

உ
சிவமயம்.

பண்டரிபுர மான்மியம் : : புண்டலீகர் சரித்திரம்.

உலகம் பூத்த ஒருமல ருந்தியான்
திலக மேற்ற நுதற்றிருச் சேர்ந்தெழில்
மலர மாலை வனந்திகழ் மார்பினுன்
சலச மாமலர்த் தாளுளஞ் சார்த்துவாம்.

பண்டரிபுரம் M. S. M. இருப்புப்பாதையில் குருடு
வாடி ஜங்கிஷனிலிருந்து பண்டரிபுரம் (புகைவண்டி நிலயம்)
செல்லவேண்டும். கற்சாலைமார்க்கம். புனாவில் இருந்து
தென்கிழக்கில் 70-மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இங்கு
குஜராத்தி மொழி பேசப்படுகிறது. அன்றி இந்துஸ்தானி
யும் வழங்கும்.

புண்டலீகர் சரித்திரம்

உலோகதண்டம் எனும் வனத்தில் சற்குணசீலராகிய
ஜந்ஹு எனும் வேதியர் ஒருவர் தன் பத்னியுடன் திருமாலை
வேண்டித் தவஞ்செய்து அத்தவத்தின் பயனால் ஒரு ஆண்
குழந்தையைப்பெற்று அதன் சவுந்தரியத்தைக் கண்டு
மகிழ்ந்து புண்டலீகர் எனும் பெயரிட்டு வளர்த்து வருங்
காலத்தில் அந்தப் புத்திரனுக்குப் பதினாறு வயது நிரம்பின
மையால் அவருக்கு மணம்புரிவித்து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

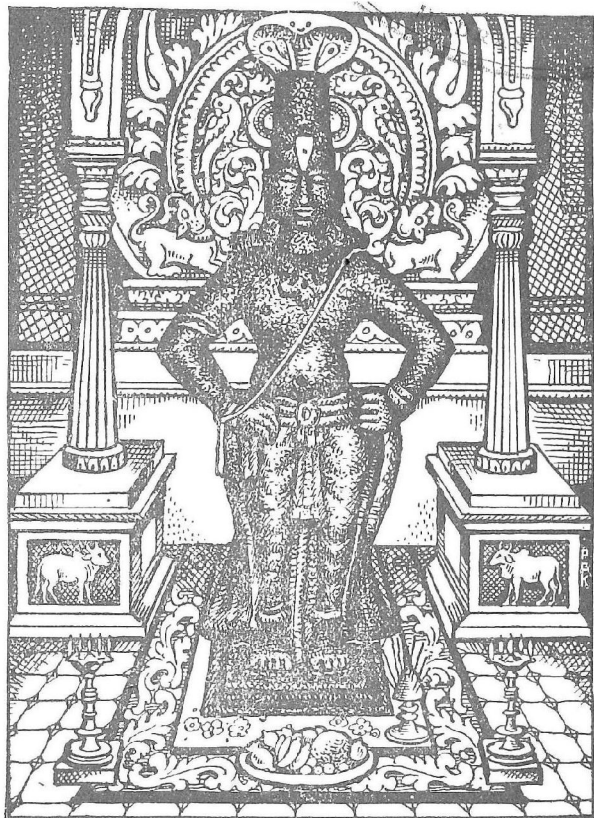
பின்பு அந்த மைந்தராகிய புண்டலீகர் மனைவியின்மோகத்தில் ஈடுபட்டு, தாய் தந்தையரை நிர்தைபேசியும் அடித்துத் துன்புறுத்தித் திரியும்போது தாய் தந்தையர்கள் வருந்திப் பிரிய வசனங்களால் புதல்வனுக்குக் குலாசாரம் ஒழுக்கம் முதலியவைகளைப் போதிக்க, புண்டலீகர் அது கேளாது தாய் தந்தையரை நோக்கி நீங்கள் ஏன் இன்னும் சாகாதிருக்கின்றீர்கள். எங்கேனும் சென்று செத்தொழியுங்கள் என்று கூறி மனைவியுந்தானும் தனியே வாழ்ந்திருந்தனர்.

தாய் தந்தையர் மகனின் தீபொழுக்கத்துக்கு மனம் பொறாமல் இவனை விட்டுப்பிரிந்துபோய் இறந்துவிடுவதே உத்தமம் என்று நினைத்து வருந்திக் கால்நடைபாகப் பத்தனியும் தானுமாப்க் காசிபாத்திரைக்குச் சென்றனர். அவ்வூரின்னிறும் இன்னும் பலர் காசிபாத்திரை செல்வதையறிந்த புண்டலீகர் தானும் தன் மனைவியுடன் வழிச்செலவுக்கு வேண்டிய திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு குதிரையின்மீது ஏறிக் காசிபாத்திரைசென்றார். வழியில் தன் தாய் தந்தையர் வருந்தி நடந்துவருவதைக் கண்டும் சற்றும் மனம் இரக்கமின்றி மேற் சென்று காசியின் அருகில் ஓர் வனத்தில் இறங்கி அங்கு தவம் செய்துகொண்டிருக்கும் குக்குடர் என்னும் மகரிஷியைக்கண்டு காசி ஷேஷத்திரம் இன்னும் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறதென்று வினாவ அம்முனிவர் காசி என்பதனையும் அது இத்தனை தூரத்தில் இருக்கிறதென்பதையும் யானறியேன் என்று மறுமொழி கூறினர். அதற்குப் புண்டலீகர் அத்தவசியை நோக்கி இவ்வளவு சமீபத்தில் இருந்தும் காசி ஷேஷத்திரத்தை தெரிசனம் செய்பாத உமது பிறப்பும் ஒரு பிறப்பாகுமா என்றிகழ்ந்துபேசித் திரும்பிவந்து அங்கு ஓர் சத்திரத்தில் தங்கி இருந்தார்.

அன்றிரவு பதினைந்து நாழிகைக்குக் கோரமாகியநீசரூபத்தை யுடைய மூன்று மாதர்கள் குக்குடையோகீஸ்வரருடைய ஆசிரமத்தில் பிரவேசித்ததைப் பார்த்த புண்டலீகர் அம் மங்கையர்களைக் கண்டு பேய்களென நினைத்து மனதில் அச்சங்கொண்டார். அந்த மாதர்கள் மூவரும் முனிவ ருடைய ஆசிரமத்தில் கூட்டி மெழுகிக் கோலமிட்டு ஒரு கூண நேரத்தில் தாம் அடைந்துவந்த கோர ரூபம் நீங்கி தேஜோவதிகளாய் மிக்க செளந்தர்யவதிகளாய் ஆசிரமத்தி னின்றும் வெளியே வரக்கண்ட புண்டலீகர் ஆச்சரியங் கொண்டு அம்மாதர்களிடம் வந்து சண்டாளரூபமாய் ஆசிர மத்தில் துழைந்த நீங்கள் ஒளியுருவாய்ப் புறப்பட்ட கார ணம் யாது? நீங்கள் யார்? இவ்விரவில் யாரும் அறியா வண்ணம் நீங்கள் இவிடம் வரக் காரணம் என்ன? சொல் லுங்கள் என்று கேட்க, அம்மூவரில் முதல்வி சொல்லு கின்றாள் எக்காலத்தும் தொலைக்கக்கூடாத பாவியாகிய துராத்மாவே! நீ குற்றமற்ற எங்கள் முன்னே வரவும் தகுமோ இவ்விடம் விட்டு விலகிப்போடாவென்று கோபித் துரைக்கப் புண்டலீகர் அம்மாதின் பாதத்தைக் கெட்டிபாகப் பிடித்துத் தரையில் விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தாபே! என் பாவங்களை நீயே நீக்கியருளவேண்டும் என வேண்ட, அடா பாவீ! என் காலை விட்டுவிட்டு எழுந்திரு, நீ இப்பிறப்பிலே மிகவும் தீவினைகளையே செய்திருக்கிறாய் ஆனாலும் முற்பிறவி யிலே நீ செய்த நல்வினைப்பயனால் இன்று பகல் குக்குட முனிவரை தெரிசிக்கப்பெற்றாய் அவரைக்கண்ட புண்பத் தால் எங்களையுங்கண்டாய். ஆகையால் இனி நீ பரிசுத்தனாகக் கடவாய். நாங்கள் கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, என்ற மூவரும் ஆவோம். எங்களிடத்து மூழ்கி மூவுலகத்தவரும்

பிறவி நீங்கிப் பேரின்பவாழ்வைப் பெறுகின்றார்கள். அப்படி வந்து முழுகுவோருடைய பாவங்களையெல்லாம் நாங்கள் ஏற்றுச் சண்டாள ரூபம் பெற்று அந்த ரூபத்தை இந்தப் பரிசுத்த ஆத்மாவாகிய குக்குட முனிவருக்குப் பணிவிடை செய்து மாற்றித் தேஜோரூபம் பெற்றுப் போகின்றோம். இப்படியே தினந்தோறும் செய்து வருகின்றோம். தரிசித்த மாத்திரத்தில் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கத்தக்க இந்த முனிவருடைய பெருமைகளைச் சொல்லவல்லவர் யாருள்? என்று கங்காதேவி சொல்லுதலும் புண்டலீகர் அம்மாதர் மூவரையும் வணங்கித் தாயே உங்களுடைய பாவங்கள் யாவையும் நசிக்கத்தக்க புண்ணியத்தை இவர் எப்படிச் செய்தார்? என்று வினாவ கங்காதேவி சொல்லுகிறாள் மகனே! இவர் தமது தாய் தந்தையரை வழிபடுகிற புண்ணியமேயன்றி வேறில்லை. கோடி யாகங்களைச் செய்த பலனும் பூவலஞ் செய்தும் புண்ணிய நதிகளில் மூழ்கியும் பெறுகின்ற பலனும் ஒப்பற்ற காசி சேஷத்திரத்தை லெகூந்தரம் வலம்வந்த பலனும் தாயை நமஸ்கரித்தலாகிய ஒன்றினாலே சித்திக்கும். தந்தையை ஒருதரம் வணங்கினால் மேன்மையான ஞான முண்டாகும் இந்தத் தாய் தந்தையரது வழிபாட்டினாலே ஸ்ரீமந்நாராயணனும் பிரத்தியக்ஷமாவார் என்று பெரியோர் சொல்லுவர். இந்தக்கருத்தை இந்த முனிவர் தமது கருத்திற்கொண்டு தாய் தந்தையரையன்றி வேறு தெய்வமில்லை யென்று துணிந்து இரவும் பகலும் அவர்களுக்குச் சேவை செய்கிறார். தாய் தந்தையரை நிந்திப்பவன் தீய புலையனாவான். மீளவொண்ணாத கொடிய நரகத்திற் சேர்வான். மீண்டும் பிறந்து பல கொடிய விபாதிகளால் வருந்துவான். அவனைக் கண்டவர்களும் மகா பாபிகளாவார்கள் என்று

சொன்ன மாத்திரத்தில் புண்டலீகர் பயந்து ஆ ! ஐபோ !
என்செய்வேன் ! என்று இரங்கி அழுது மிகவும் துன்பம்
அடைந்து எல்லாப் பாவங்களையுமொழித்து ஈடேறத்தகுந்த
இந்த மானிடப்பிறவி எடுத்தும் இதை வீணாக்கிப் புண்ணியத்
தைக்கொள்ளாமல் பாவத்தைக் கைக்கொண்டேன். இதற்கு
நான் என்ன உபாயம் செய்வேன் என்று வருந்தி அந்த
மாதர்களுடைய பாதங்களில் வீழ்ந்து அழுதார். கங்கையான
வள் மனமிரங்கி அடா ! பாவீ !! இனியாகிலும் மனந்தெளிந்து
உன் தாயுந் தந்தையுமே பெருந்தெய்வங்களென்று அறிந்து
அவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்வாயானால் உன்னைச்சேர்ந்த
பழிபாவங்கள் நீங்கும். பெருங்கீர்த்தியும் உண்டாகும்; சங்கு
சக்ரதாரிபாகிய திருமாலின் இனிய அருளும் உன்னிடத்
துண்டாகும் என்று தாய் தந்தையரை வழிபடுதலாலுண்டா
கிற புண்ணியத்தை விஸ்தரித்துச் சொல்லி யமுன சரஸ்
வதி என்னும் இருவரோடும் திருவுரு மறைந்தனர். பின்பு
புண்டலீகர் குக்குட முனிவரைத் தெரிசித்துத் தமது தாய்
தந்தையரைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவர் பாதங்களில்
வீழ்ந்து வணங்கி அவர்களைக் குதிரைமேல் ஏற்றிக்கொண்டு
போய்க் கங்காஸ்நானம்செய்வித்துத் தமது மனைவியும் தானு
மாகச் சிறிதுஞ் சோர்வில்லாமல் அவர்களுடைய பணி
விடைகளைச் செய்துகொண்டு தமது ஊருக்கு வந்து அத்
தாய் தந்தையரைத் தமது வீட்டில் வைத்து நாள்தோறும்
அவர்களுக்கு எந்தச்சமயத்தில் எந்தப்பொருள்வேண்டுமோ
அந்தச்சமயத்தில் அந்தப்பொருளைத் தருவித்துக்கொடுத்
துப் பரிசுத்தாத்துமாவாகிய குக்குட முனிவரைப்போலவே
பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தார். இது இப்படியிருக்க,
விருத்திராசுரன் தேவேந்திரனைச் செயிக்கவேண்டுமென்று

ஸ்ரீ பண்டரிதாதர்

கொடிய தவத்தைச் செய்துகொண்டிருந்தான். அதை அறிந்த இந்திரன் அவ்வசரன் தலையைத் தன் வச்சிராயுதத் தால் வெட்டி வீழ்த்தினான். அப்பொழுது அந்த விருத்திரன் இந்திரனை நோக்கி நான் தவஞ்செய்யும்பொழுது என் தலையைக்கொய்த பாவத்தினால் செங்கல்லுருவாய்ப் பூமியில் போய் விழக்கடவாய் என்று சாபங்கொடுத்தான். அவன் தந்த சாபத்தினால் இந்திரன் செங்கல்லாகி விழுமுன்னே ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் குறித்துப் பலவிதமாகத் தோத்திரம் செய்ய ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவனெதிரே எழுந்தருளிய வராய் தேவராசனே! நான் புண்டலீகாசிரமத்தில் வந்து செங்கல்லுருவாய்க் கிடக்கிற உன்மேல் அடி வைத்து உன் சாபத்தை நீக்கி நீ என் பாதத்தின் கீழே கிடக்கும்படி செய்கிறேன்; நீ அஞ்சவேண்டாம் என்றனர். அப்படியே இந்திரன் செங்கல்லுருவாய் திண்டிர் வனத்தில் கிடக்க அந்த வனமானது வளமிகுந்த நகரமாகிபது. அதில் புண்டலீகருக்கும் ஒரு திருமாளிகை அமைந்தது. அதில் புண்டலீகர் இனிதாக வாழுங்காலத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவதாரமாகிய கண்ணபிரான் ஸர்வாலங்காரபூஷிதராய் ஸ்ரீ மகாலெக்சுமி சமேதராய் புண்டலீகர் திருமுன்னேவர தாய் தந்தையரின் பாதசேவை செய்துகொண்டிருந்த புண்டலீகர் கண்ணபிரானைக்கண்டு கங்காதேவி நமக்குக் கொடுத்த வரம் இன்றுதானே வாய்த்ததென்று மிகவும் மனமகிழ்ந்து தலை வணங்கி அருகில் கிடந்த ஒரு செங்கல்லை எடுத்து எறிந்து இதன்மீது சற்றுநேரம் நிற்பாயானால் என் வேலையை முடித்துக்கொண்டுவருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுத் தமது தாய் தந்தையரது பணிவிடையைச் செய்துகொண்டிருக்க ஸ்ரீ கண்ணபிரான் ஸ்ரீ தேவியாகிய ருக்மணிதேவியுடன் இந்திர

னாகிய செங்கல்லின்மீது ஏறி இரண்டு கைகளையும் இடுப்பின்
 மீது வைத்துக்கொண்டு புண்டலீகர் தாய் தந்தையர்க்குப்
 பணிவிடை செய்வதை நோக்கிக்கொண்டே நின்றருளினார்.
 புண்டலீகர் தமது தாய் தந்தையர் சேவை முடிந்தபிறகு
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவிடத்திற்கு வந்து செங்கல்லின்மேல்
 சமசரணமாய் நிற்கின்ற அழகைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகப்
 பணிந்து பேரானந்தக்கடலில் மூழ்கினார். எழுந்து நின்று
 பலவிதமாகிய தோத்திரங்களைச் செய்துகொண்டு நிற்கிறதைக்
 கருணைக்கடலாகிய கண்ணபிரான் கண்டு புண்டலீகனே!
 உன்னைப்போன்ற பக்திமான்கள் இவ்வுலகில் கண்டதில்லை.
 நீ வேண்டிய வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடவாய்என்ன.
 புண்டலீகர் பகவானை நோக்கி சுவாமீ மும்மூர்த்தியுருவங்
 களும் நீபேபாகி விளங்குவதனாலும் மூடர்களைக் கடைத்
 தேற்றுகிற ஸௌலப்பிய குணத்தாலும் தேவரீர் விட்டலன்
 என்னும் திருநாமம்பூண்டு எக்காலமும் இவ்வண்ணமாகவே
 எழுந்தருளியிருந்து உன்னைவந்து அடைந்து வணங்குவோர்
 யாவரும் சர்வ பாபவிமோசனராகச்செய்து தேவரீரும்
 பாண்டுரங்கன் என்னும் திருநாமம் ஏற்று நித்தியவாசம்
 பண்ணவேண்டும். இத்தலம் பண்டரிபுரம் எனத் திருநாமம்
 பெற்று வழங்கவேண்டும். மேலும் எல்லாத் தீர்த்தங்களி
 லும் சிறந்த புண்ணியதீர்த்தமொன்று உண்டாக்கி அதில்
 மூழ்குவோர் யாவரும் பரிசுத்தராகும்படி செய்தல் வேண்
 டும் என்று பிரார்த்திக்க பகவானும் புண்டலீகர் கேட்ட
 வரமெல்லாந் தந்து திரிலோகங்களிலும் உண்டாகியபுண்ணிய
 தீர்த்தங்களெல்லாம் அன்று நடுப்பகலிலேயே அங்கு வரும்
 என்றருளிச்செய்தார் பீமா எனும் பெயர்பூண்டு தன்னைக்
 கண்டவர்களுடைய பாவங்களையெல்லாம் நீக்கிக்கொண்டு

ஸ்ரீ கண்ணபிரானைக்கிட்டி இடது பக்கமாகச் சூழ்ந்து பிறைபோலத் தென்றிசையிற் பொருந்திக் கீழ்த்திசையை யடைந்து செல்லுதலால் சந்திரபாகை என்னும் பெயரையுடையதாகிய தீர்த்தம் பிரவாகிக்கின்றது.

இந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி திருமகள் சமேதனாய் எழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணபிரானைத் தெரிகித்து பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று உஜ்ஜீவிக்கும்படியாய் சமஸ்தமான் ஆஸ்தீக மகாஜனங்களும் அறிந்து இன்புற இந்தப் புண்ய சரித்திரம் வெளியிடப்பெறுகிறது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்த்து.

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னுமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாசிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி
வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் நிருமரபு நீடுழி
தழைக மாதோ.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோசிகள்.